

דליה - מרגדיה ישראלית

היא החלה להדרדר במדרון בכיוון מסוים אחד. היא החלה להתחבר עם אנשי העולם התחתון, סרסורים ויצאניות וכיוצא בזה. זה היה לפני כשנה. היא החלה לחפש אחרי סרסורים לדבר-עבירה, להיראות בחברתם, כאילו רצתה להפגין לעיני כל לאן פניה מועדות.

לפני כשנה התחברה לבחור צעיר ויפה תואר, כבן 20, מעולי מרוקו, גבב ופורץ לשעבר שהתפרנס כרוצה-יצאניות. כשנפ" רדה ממנו, התחברה לבחור אחר, שאמו גיהלה בית-בושת ברחוב גרץ בתל-אביב. היא הכירה אז חברה מגמת מאותו הסוג, דאגה לכך שהידיעות על מעמדה יגיעו גם לאזני משפחתה.

והמשפחה ידעה. אחרי עשרים ושתיים שנים של אדישות, הזדעזעה לפתע המשפחה. האב והאם ראו לאן דחפו את בתם, הרגישו רגשי אשמה, ניסו בכל הדרכים

שלא היה לו כסף לנסיעה, ביקש ממנה למכור את הדירה, לממן את נסיעתה, ובה" גיעו למטרתו הוא ישלח לה כרטיס כדי להביאה אליו. הסיפור נשמע כלקוח מתוך רומן זעיר. אבל דליה המאוהבת, תאמינה בו. מאז לא שמעה עליו דבר.

דליה נשארה בחוסר כל. היא היתה זקוקה עתה יותר מתמיד לעזרת משפחתה. אולם אלה, שייסרו אותה על פרידתה מבע" לה והתחברותה עם נגן הגיטרה, סירבו לעזור לה. היא ניסתה למצוא פורקן בקר" יירה אמנותית בתיאטרון, אולם הגורל פנה לה עורף. התיאטרון הכחול, של טובה וחיים פרדו, אליו הצטרפה, פורק כעבור זמן קצר. היא קיבלה תפקיד במחזה ב" אהל, אולם ברגע האחרון בוטלה הצגת המחזה. בלית ברירה, נאלצה דליה לחזור אל אמה, שהמשיכה לייסר אותה ולהציק לה על דרך חייה. לבסוף, טוענת דליה,

תסביך זה עיצב את דליה בדמותה של בחורה פיקחית מאוד, מרת נפש מאוד והח" לטית במעשיה.

האם רצתה שדליה תנשא ותעזוב את הבית. דליה עשתה זאת. בטרם הגיע מועד התגייסותה לצה"ל, היא הכירה בבית שד" כנית ידועה את בנה של השוכנית, אז סגן בצה"ל, וכיום סרן. אחר תקופת היכ" רות, החליטה דליה להינשא לו. אולם לא עבר זמן רב והתברר לה כי עשתה מקה טעות.

הסגן, איש צבא הקבע, בן למשפחה עניפה וידועה, היה טרוד לרוב בעבודתו ה" צבאית. כשהיה חוזר הביתה היה מעדיף להשאר עם. הוא אדם טוב, משכיל ונוח מאוד. אולם דליה קורצת מחומר אחר. היא רצתה לקבל פיצוי על חיי ילדותה השוממים והאפורים, לבלות ולצאת העירה. היא בחלה בעבודות עקרת הבית האפורות.

כאורה, לא כנציג החוק, אלא כנציג המצפון האנושי.

יש לי בקשה אליכם, הסביר האזרח לטרסורים שנענו להזמנתו, ישנה בחורה אחת שאני רוצה כי תרחקו ממנה. שאיש מכם לא יתקרב אליה ולא יתעסק עמה. הוא הסביר להם כי הנערה היא ממשפחה בעלת השפעה ומעמד בציבור, ההתחברות עמה, כך אמר, תזיק לא רק לה אלא גם להם, שכן היא תסבך אותם בצרות צרורות. כמעט לכל הנוכחים היה ברור במי ה" מדובר. רבים מהם הכירו את דליה ליטאי. כמה מהם היו גם חבריה. כאן יש מלחמה בין שני עולמות, הסביר להם האיש ש" קראם, בניכום, אנשי העולם התחתון, ובין אנשי העולם העליון שהחליטו להציל את דליה מידיכם, על כן מוטב שתרחקו ממנה.

דבריו של האיש שיכנעו כמעט את כל הנוכחים. אנחנו לא מחפשים את חברתה אלא היא את חברתנו, ניסר כמה מהם לטעון. לבסוף הבטיחו כולם לא להתחבר עוד עם דליה ליטאי.

בסביבות אותו זמן נערכה פגישה אחרת במקום אחר. במטה מתוו משטרת תל-אביב, נמסר לשוטרי הניידות שמה של דליה ליטאי ותיאורה. בימתו של סגן המפכ"ל עמוס בן-גוריון, הצטוו השוטרים להסיר את דליה, לעקוב אחר תנועותיה ולא לתת לה מנוח. אם תראו אותה בבארים, תגרשו אותה, אם תמצאו אותה ברחובות חשוכים, תסלקו אותה, אל תתנו לה להסתובב בחברה מפוקפקת, נאמר לשוטרים.

שתי הפגישות נערכו ביוזמת משפחתה של דליה ליטאי. הן היו חלק מהמלחמה הגדולה שהיתה נטושה בין שני הצדדים. דליה ליטאי, בלונדית, חטובת גוף וקצרת רואי מצד אחד, והמשפחה הגדולה בעלת הקשרים מהצד שכנגד.

היה זה מאבק בעל משמעות מוזעזעת, שתולדותיו יכלו לספק חומר לרומן אנושי מרתק ומסעיר. הוא התחיל במשבר גדול, ומטבע הדברים הוא שהתגלגל ממשבר ל" משבר.

*** האב כתב שירים

דליה היתה בתם השנייה של זוג אורחים ותיקים בארץ. אביה היה ממנהלי הקואופרטיב לתחבורה שלב ואמה מורה ומח" נכת. האב, איש תנועת העבודה, נהג לכתוב גם שירים וספרורים. ההורים היו אנשים מש" כילים ובעלי עמדה, מוכרים בחוגים רחבים. לדליה היו כל הסיכויים להיות בת-טובים במובן הטוב של המלה.

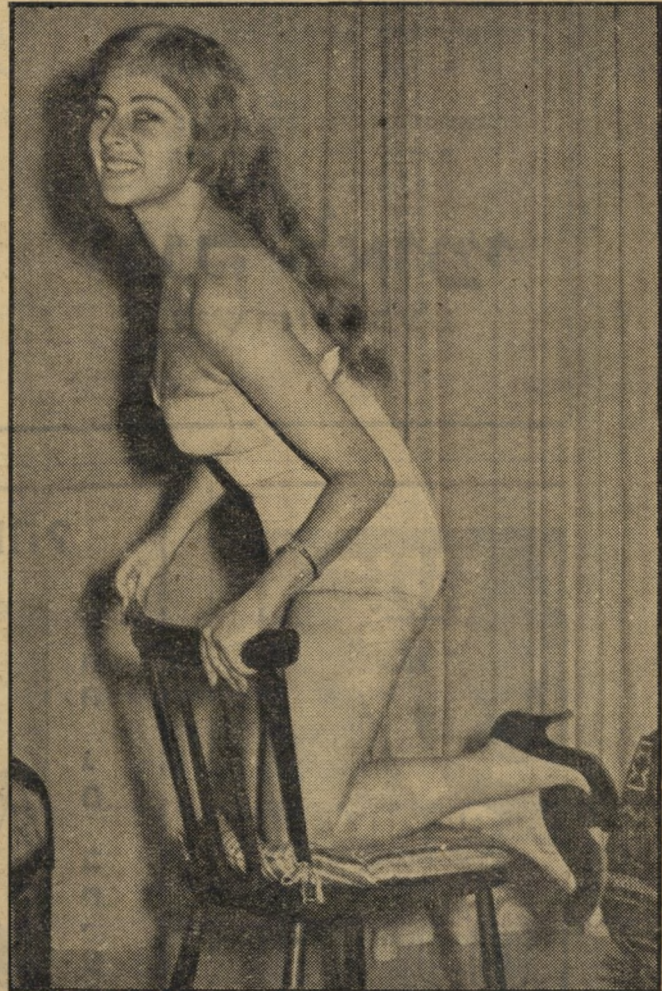
אולם חדשים מספר אחרי לידתה נפרדו הוריה. החל מצעדיה הראשונים בחיים לא ידעה דליה מה היא אהבת הורים, מה היא רגש בטחון. היא נשלחה למוסד תינוקות. עד גיל שבע היטלטלה דליה ממוסד אחד למשנהו. היו אלה בתי יתומים, בהם היתה מקובלת שיטת חנוך מפגרת. רעב, מכות, עונשים ומרידות מתמדת היו מנת חלקה של הילדה.

תקופה מסוימת חלה הפוגה בתנאי הסבל של דליה, כאשר אמה המורה, אשה נאת מראה, שנישאה בשנית, לקחה אותה אליה. דליה, שרגשי הנחיתות שלה דירבנו אותה למאמצים ולהתבלטות, הצטיינה בלימודיה בבית הספר, היתה חניכה בשומר הצעיר. כשסיימה את לימודיה בבית הספר העממי נשלחה לבית-ספר חקלאי.

לדבריה של דליה, היא גורשה מהמוסד בגיל 15, מאחר שמהלכי המוסד חשדו בה בניהול מחתרת קומוניסטית. גיוסא אחרת סיירה כי דליה הסתכסה במוסד במקרה לא נעים שפגע בה קשות, השאיר את חותמו עליה במשך תקופה ארוכה, וכתר" צאה מכך עזבה את המוסד.

*** סגן במשרד שרכנות

דליה חזרה לבית אמה. אולם האם לא התפתה לעסוק בכחה, רצתה, לדב" רי חלה, להפטר ממנה בכל מהיר. דליה החלה לפתח את תסביך קשה של שנאת הורים. היא ראתה בהם את האחראים לחוסר אשרה, לא-הצלחתה, את אלה ששנעו ממנה את כל מה שניתן לילדים אחרים.

להחזירה למוסד. האב אף ניפגש עם דליה, הציע לה סכום כסף ניכר כדי שתעזוב את הארץ ותיסע לטייל בחוף-לארץ. אולם הסטיו לא יצא אל הפועל והכסף נשאר בידי האב. הוא פנה לירידי המשפחה, עמוס בן-גוריון, ביקשו להתערב בפעולה להצלתה של דליה באופן אישי. בקרב ידידי המשפחה התארגן מעין ועד להצלתה של דליה.

גירשה אותה האם מביתה. באותה תקופה נפגעה דליה בתאונה. היחיד שסיפל בה או ודאג לה, היה בעלה לשעבר שנפרד ממנה אולם לא שמר לה סינה מעולם. דליה חיפשה עבודה כמארחת בבאר, הכירה זמר כושני בשם סטנלי קאר" טר, החלה להופיע בחברתו בגלוי. מאז החל שמה לצאת לשמצה, כינו אותה בשם "מלכת הכושים".

באחד מרגעי הדכדוך שלה החליטה דליה להתאבד, בלעה כדורי שינה. אולם עוזרת הבית הצילה אותה כמעט ברגע האחרון.

*** ועד להצלת דליה

זב נשארה דליה חסרת כל, חסרת ידידים, חסרת משפחה, וחסרת כסף. היא היתה יפה ובעלת גוף מחוטב. אלה שהכירו אותה, תחיתחו אליה כאל בת-טובים, לא תיארו לעצמם לאיזה מצב הגיעה. עד לפרק זה בחייה, היתה דליה מוכנה לספר על כל תילדותיה, אולם היא העלימה מה שהרתש אחר כך. רק ידעה יודעת מה בדיוק היתה הסינה, מצוקתה או רצון הנקמה במשפחתה ש" הביאה אותה למצב אליו הגיעה, אולם

על רקע זה פרצו מריבות תכופות בבית הווג הצעיר.

אחרי כשנתיים הכירה דליה גיטריסט צעיר, עולה מקולומביה בשם אדי. אדי, שניגן בתיאטרון זירה, בתיאטרון הקאמרי ובמועדון התיאטרון, התעניין מצדו בדליה. בין השניים התפתח רומן. אדי שר יפה והיה קל-דעת. הוא היה צעיר מצליח ובו" בון. אולם דליה, שהיתה מאוהבת בו, עב" רה לגור עמו, מה עוד שהוא הבטיח לה לשאתה לאשה. אחרי תקופה קצרה קיבלה גט מבעלה. אולם היחסים בין בני הווג לא היו תקינים למשך זמן רב. דליה מספרת כיום שאדי היה מקנא לה. המצב היה הפוך, אדי שהתחבר עם נערות אחרות, עורר את זעמה של דליה והיא איימה להתאבד.

כשלא היה בא אליה ללילה, היתה דליה מסתובבת אובדת-עצות. אינני יכולה ל" שון לבדני, היתה מספרת. האינך באיבוד עצמי לדעת היה אחד מאמצעיה של דליה להפחדת משפחתה ובעלה לש" היא ה" תה אף מסוגלת לעשות זאת רק כדי להכתיים את משפחתה ולנגס בה. יום אחד הודיע לה אהונה כי החליט לחזור לארצה, ולקחת אותה עמו. מכיוון